

Spoštovani g. Doropoljski!

Danes Vam pišem prvič. Teško pričakujem vsake številke »Zvončka«. Obiskujem 4. a razred. Najljubša predmeta sta mi zemljepis in zgodovina.

Prosim Vas, da priobčite moje malo pisemce v svojem koticu.

Presrečno Vas pozdravlja

Elza Stützeva
v Šoštanju.

Odgovor:

Ljuba Elza!

Zemljepis in zgodovina morata zanimati vsako Jugoslovenko pred vsem in najbolj zato, da spoznava našo domovino in zgodovino našega naroda. To je vsakemu od nas najprej potrebno. Kdor svoje domovine ne pozna, tega bodi sram! In kdor ne pozna zgodovine lastnega naroda, ta ni vreden, da se naziva z našim imenom! Spoznavanje domovine in zgodovine budi v nas ponos in nas navdaja s trdnostjo in delovno ljubno voljo do dela in poštenega življenja.

Velespoštovani gospod Doropoljski!

Ker ste v »Zvončku« izrazili željo, da bi Vam opisal našo novo šolsko poslopje, hočem tukaj storiti to po svoji zmožnosti.

Zunanost poslopja je jako velika, visoka in lepa: na desni strani šolskega poslopja je telovadnica, ki je posebe zgrajena in z lepim hodnikom zvezana s šolskim poslopjem. Na levi strani šolskega poslopja je novo zgrajena vila, v kateri stanuje gospod upravitelj. Pred vsemi tremi poslopji so grede za cvetice in vse to je ograjeno z lepo ograjo. Šolsko poslopje ima prizemlje, visoko pritličje, prvo nad-

stropje, drugo nadstropje in podstrešje. V prizemlju je stanovanje šolskega sluga in lepa moderna kopalnica za nas učence. V prizemlju je tudi kuhinja, obednica, shramba, pralnica in kurilnica za centralno kurjavo. V visokem pritličju so razredi, in sicer 1. a, 1. b, 1. c, 1. d, 2. a in 2. b. V prvem nadstropju so razredi: 2. c, 2. d, 3. a, 3. b in 4. a ter soba gospoda šolskega upravitelja, konferenčna soba in soba za učila. V drugem nadstropju imamo 4. b, 5. a, 5. b, 6. in 7. razred, učiteljsko knjižnico, šolarsko knjižnico ter čitalnico. Iz drugega nadstropja pridemo na podstrešje. Dvorišče, kamor se hodimo učenci med odmorom igrati na sveži zrak, je jako veliko in lepo.

S prošnjo, da bi ta opis naše lepe šole natisnili v koticu, Vas spoštljivo pozdravljam.

Edo L a k n e r,

učenec 3. a razr. okoliške šole v Celju.

Odgovor:

Ljubi Edo!

Hvala Ti za ta točni opis, ki nam govori, da je vaše novo šolsko poslopje prava pravcata palača. Lahko ste ponosni na ta hram prosvete in omike! Najlepsi njega kras pa so živa bitja — zgledni in marljivi učenci, navdušeni in zvesti Jugoslovenci! Živeli vi in vaši plemeniti učitelji! Zdravo!

Spoštovani gospod!

Jaz sem mlad dijak vojno-tehniške šole v Kragujevcu, poln življenja in nad. Rad pesnikujem. Tukaj Vam pošiljam pesem, ki je jako prigodna za sedanjí čas. Evo je!

Pozdrav Vesne.

Zima legla v dno je groba,
moja je dospela doba,
k vam, zemljani spet naj pridem,
z vami radostno se snidem.
Vam bogati moji so darovi:
glejte, kakšni so vrtovi —
v njih življenja bujna rast,
cvetje meni spleta čast.
Jaz nastavljam zlati sad,
jaz sem doba lepih nad
in ljubav povsodi trosim,
spev, mladost in solnce nosim.

Marjan Telatko.

Odgovor:

Ljubi Marjan!

Lepo nas pozdravlja Vesna in toliko bolj nas veseli ta pozdravni glas, ker prihaja v naše kraje iz junaške šumadije, ki je po svoji prirodi jako slična dolenski mu delu Slovenije. Drugič nam pa kaj več povej o Kragujevcu, ki ima mnogo zanimivosti. Pozdravi vse ožje rojake svoje!

Spoštovani g. Doropoljski!

Že drugo leto sem naročnica Vašega lista, ki ga čitam na glas svoji ljubi mami. Najbolj mi ugaja povest »Zlat«.

Z veseljem pričakujem tistega dne, ko dobimo »Zvonček«.

Učenka sem tretjega razreda v Ptuju.

Uči nas gospodična Vida Jamškova. Ona je jako dobrega srca. Z izkazom sem prav zadovoljna. Edino v zunanji obliki pismenih izdelkov sem dobila slab red. A tudi to si bom izboljšala.

Prosim Vas, sprejmite tudi mene v svoj kotichek z nastopno pesemco:

Zvonček.

Zvončku res prelep je glas.
Čitam ga vesela od Vas.
Lepe reči so notri tam,
vesela sem, ker ga imam.

Danica Vodopivčeva,
Ptuj.

Odgovor:

Ljuba Danica!

Iz Tvojega pisma je razvidno, da je bila zunanja oblika pismenih izdelkov pravilno ocenjena. Bodoče pismo naj dokaže, da si ta red popravila. Tako vrlo jugoslovensko dekletce — pa da bi ne pazilo na zunanjo obliko svojih pismenih izdelkov? To vendar ne gre! Daj, potrudi se, da bo vse lepo, kar pride iz Tvojih rok!

Spoštovani gospod Doropoljski!

Bil sem v II. razredu osnovne šole, ko sem Vam pisal pismo s prošnjo, da me uvrstite med svoje koticekarje.

Kadar sem prejel »Zvonček«, sem bil vselej žalosten, meneč, da je moje pismo romalo v koš. A glej — v 8. številki letošnjega leta zagledam pismo, na katerega objavo sem čakal dolgi 2 leti, tako da sem med tem priromal že v IV. razred. Morda se usmilite tudi drugega pisma, ki sem Vam ga pisal v III. razredu, in ga uvrstite v svoj kotichek.

Prva dva letnika »Zvončka« imam že vezana ter ju večkrat prebiram. Imam posebno veselje s knjigami in jako rad čitam.

Vas in vse koticekarje najsrčneje pozdravlja

Ljubomir Petek,

učenec IV. razreda osnovne šole v Brežicah.

Odgovor:

Ljubi Ljubomir!

Preskočimo drugo pismo in se pomudimo pri tretjem, ki nam pravi, da imaš s knjigami posebno veselje in da jih jako rad čitaš. Opravičeno trdimo, da so knjige naše dobre prijateljice, ki nam odpirajo pota v znanost, izobrazbo, razvedrilo in zabavo. Časih nas knjiga tolaži, časih vznša v navdušenju in veselju. Kdor se druži z dobrimi in lepimi knjigami, tega po taki tovarišiji ne boli glava. (Narodni pregovor: Po slabi družbi rada glava boli.)

KOTIČKOV ZABAVNIK.

Mladi risar.

Priobčil O. G.

Rešitev besedne zagonetke v 8. številki.

dan — esm — eni — jut — rit — ebi —

Danes meni — jutri tebi.